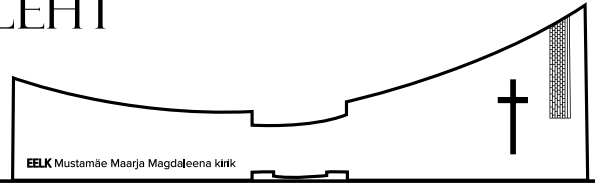

EELK MUSTAMÄE MAARJA MAGDALEENA KOGUDUSE AJALEHT

NR. 9 (59)
OKTOOBER 2023

MEIE HEA OSA

Ülle Reimann

Tänapäeval oleme harjunud, et külalised helistavad oma tulekust ette või on aeg eelnevalt kokku lepitud. Vajame aega, et nende tulekuks valmistuda. Vajalikud toimetused tehtud, saame keskenduda külalistele, istuda koos nendega lauda, vestelda, palvetada. Võib juhtuda, et ootamatult tuleb külla väga hea sõber, keda kaua näinud pole. Perenaise esimene mõte keerleb kohe laua katmise ja toidu ümber, mida külalisele pakkuda.

Võib arvata, et Jeesuse ja tema jüngrite tulek Marta ja Maarja juurde oli üsnagi ootamatu. Külalislahke perenaisena hakkas Marta kiiresti valmistama toitu Jeesusele ja tema kaaslastele, kes vajasid pärast pikka rännakut kehakinnitust. Ta hoolitses, et neil millestki puudust poleks. Sealsamas toidulaua ümber istudes rääkis ja õpetas Jeesus kõiki kohaletulnuid. Ka Maarja oli haaratud sellest, mida Jeesus rääkis ning jäi teda pingsalt kuulama. Maarja kasutas avanenud võimalust, mida naistel tol ajal ei olnud. Maarja vajab Jumala Sõna sel hetkel kõige rohkem. Marta omakorda näitas oma truu teenimisega üles armastust Jeesuse vastu. Antud hetkel pidi ta üksi pingutama, et neid kõiki lauas teenida. Seetõttu ei olnud ta võimeline Jeesust kuulama. Ühel hetkel tundus talle, et Jeesus ei hooli temast ja tema pingutusest ja ütles selle välja. Jeesus vastas Martale hoolivalt ja leebelt, et ta muretseb liialt paljude asjade pärast ja et Maarja on valinud hea osa.

Peaksime hoiduma siiski mõtlemast, et Maarja oli valinud parema osa kui Marta. Jeesus asetab ennast ise Marta rolli Lk 22:27, kui ta vastab jüngrite vaidlusele, kes neist on suurim: „Sest kumb on suurem, kas see, kes istub lauas, või see, kes teenib? Eks see, kes istub lauas? Ent mina olen teie seas nõnda nagu see, kes teenib”.

Teenimisest rääkides pole erinevust mehe ja naise vahel. Saame teenida nende teadmiste ja oskustega, mis meil on. Meie koguduses hakkasid Martad koos käima ühiseks palveks ja koguduse ürituste planeerimiseks ja ettevalmistamiseks. Iga panus on

koguduses oluline, olgu see siis söögi valmistamine, laudade katmine, lillede kastmine või midagi muud. Väiksem pole ka meeste roll, kes tulevad kogudusse praktilisi asju tegema: veavad juhtmeid, paigaldavad mikrofone ja võimendust, teevad remonditöid, aitavad tassida laudu ja toole või siis toovad autodega kohale üritusteks vajalikku inventari.

Praktiline koguduseelu toimib just tänu neile, kes vaikselt tulevad ja teenivad, kasvõi väikseid jõukohaseid ülesandeid täites.

Muretsedes paljude asjade pärast, kiirustades kõike vajalikku ära teha püüdes, on raske keskenduda Jumala sõnale ja palvele. Jumala sõna kuulamine ja selle üle mõtisklemine võib avada meid eriliste hetkede kogemisele. Kuidagi sujuvalt asetuvad meie päeva tegemised iseenesest paika, ilma et peaksime muretsema, kas ja kuidas kõik tehtud saab. Päevakoorma kandmine muutub kergeks.

Meie hea osa on kuulata ja vastu võtta Jumala Sõna ning seejärel minna ja teha selle järgi, teenides kaasinimesi neist hoolides. Nii nagu Jeesus ise teenis... Niiviisi kannab kõik, mida me teeme, head vilja.

Marilin Pärna valmistatud kirikusupp puudust kannatavatele inimestele.

KIRIKUÕPETAJA RASKE AMET

dr prof Arne Hiob, Tallinna Jaani koguduse abiõpetaja

Miks käivad inimesed kirikus? Jumala või kirikuõpetaja pärast? Armulaul või jutlust kuulamas? Kuidas keegi. Kindlasti on õige käia eelkõige Jumala pärast, kuid endiselt on väga suur tähtsus ka jutlustajal ja jutlusel.

Mida ütleb selle kohta Martin Luther? Ta pole ainult mineviku suurkuju. Paljud tema väited ja tähelepanekud sobivad sama hästi ka tänapäeva, mis aina kõigub parem- ja vasakpoolsuse, konservatiivsuse ja liberaalsuse vahel. „Maailm on nagu purjus talupoeg. Kui aidata teda ühelt poolt sadulasse, kukub ta teisele poole jälle maha.” (Martin Luther, Lauakõned. Loomingu Raamatukogu 2017.)

Vaimulikud on inimesed nagu teisedki, kuid nad on erilised, sest nad on oma töö poolest seotud Piibliga. „Sõna teenreid, olgugi nende elu ebatäiuslik, tuleb austada, kui vaid õpetus on terve, kuigi oleks parem, kui mõlemad oleksid paigas, üksteise kõrval. Kuid valeõpetaja, kelle õpetus ei ole puhas, eksitab tuhandet või kaht tuhandet inimest.” Valeõpetajate vastu astus Luther oma väljendustes kogu elu jooksul.

Suurim segaja ja valeõpetuste tekitaja on inimese oma „mina”, mis pole eales rahul ja otsib üha riskantsemaid uuendusi. „Jutlustaja ei tohi olla uljas ega võtta ette uusi kahtlasi asju. On suur asi olla Jumala sõna teener, kuid seda tuleb teha aukartusega. Keegi ei tohi esitada oma tühisusi, sest Jumal tahab, et tema ametit täidetakse muutumatult. Neetud olgu iga jutlustaja, kes oma kuulsust silmas pidades ajab kirikus taga kõrgeid asju ja tahab auahnelt meeldida ühele või teisele.” Luther kinnitab nagu paljud teisedki: „Ajalugu õpetab, et kõige hullemad ketserid on tulnud just oma loba ja lõugade kasutamise oskusest ning tõmmanud just sellega rahvast enda poole.”

Kirikulised ei ole suurimad spetsialistid. „Kuus asja kuuluvad jutlustaja juurde, nii nagu maailm teda näha tahab:

- 1) et tal oleks ilus hääl;
- 2) et ta oleks õpetatud;
- 3) et ta oleks kõneosav;
- 4) et ta oleks ilus mees, keda neiud ja preilid armastaksid;
- 5) et ta ei võtaks raha, vaid annaks raha;
- 6) et ta räägiks, mida meelsasti kuulatakse.“

Aga milline peaks tegelikult olema jutlustaja? „Heal jutlustajal peavad olema need omadused ja vourused: esiteks, et ta oskaks ilusasti ja korralikult õpetada. Teiseks peab tal olema hea pea. Kolmandaks peab ta olema kõneosav. Neljandaks peab tal olema hea hääl. Viiendaks hea mälu. Kuuendaks peab ta oskama lõpetada. Seitsmendaks peab ta olema oma asjas kindel ja hoolas.

Kaheksandaks peab ta sellesse panema oma ihu ja elu, vara ja au.

Üheksandaks peab ta laskma end igapäev mõnitada.“ Tänapäevasedki kirikuõpetajad teavad, et kriitika jutluse suhtes, mida aina tehakse, kriibib kõvasti hinge. Kirikuõpetaja amet ei ole lihtne amet. „Kui ma tahaksin kirjutada ühe jutlustaja koormast ja vaevast, mida ma tean ja olen tundnud, siis hirmutaksin ma igäht sellest ametist eemale. Sest heal jutlustajal peab olema selline meel, et talle pole miski armsam kui Kristus ja sealpoolne elu.” Luther on veendunud: „Uskuge mind, jutlustamine ei ole inimese tegu. Isegi mina kui vana ja harjunud jutlustaja kardan nimelt jutlustamist iga kord.”

Milline aga peaks olema jutlus? „Ma vihkan pikka jutlust, sest see hävitab kuulajates tahtmise kuulata ja jutlustajad teevad iseendale kahju.“ Inimestele ei tule rääkida „kõrgete raskete asjade ja peidetud sõnadega” väga keerukat juttu. „Need, kes asja tunnevad, oskavad sellest lihtsalt rääkida.” Hinnangud võivad olla erinevad: „Sageli olen ma häbenenud oma jutluse pärast, mida teised aga on väga kiitnud.” Lõpptagajärg selgub kuulajatest: „Parim jutlustaja on see, kellest võib öelda, et teda on kuulatud.”

Seega on jutlus raske töö, kuid vajalik, sest toob Jumala meile vaimselt lähedale. Pärast jutlust tuleb kirikus armulaud, kus Jumal astub meile leiva ja veini kaudu ka füüsiliselt nii lähedale kui võimalik. Jumala lähedus teeb kirikuõpetaja ameti ligitõmbavaks, ehkki ka teistele eeskujuna näitamine ei ole kerge.

*Martin Luther (1529),
autor Lucas Cranach vanem
en.wikipedia.org/wiki/Martin_Luther*

MARTIN LUTHERI ELU

Jaana Maria Unga

Martin Luther sündis 10. novembril 1483. aastal Saksamaal Eislebeni linnas ning sai mardipäeval omale nimeks Martin. Vaese pere vanima lapsena oli tema kodune kasvatus ajastule kohaselt range ja karm. Kindlameelse ja oma õigust taga nõudva isa käe all kasvas ka noor Martin samasuguseks. 1484. aastal koliti Mansfeldi, kus Martini isa töökuse tulemusena pere majanduslik olukord paranes. Uues kodukohas läks Martin kohalikku kooli, mille süsteem oli samuti pigem karistuste peale üles ehitatud. Tolleaegne kasvatusviis mõjutas noorte arusaamist ka Jumal-isast kui nõudlikust kohtumõistjast.

1497. aastal astus noor Martin Magdeburgi Toomkooli. Sealne hiliskeskajegne äratuslik vagadus jättis noormehele sügava mulje kui kõige puhtam katoliiklik usumaailm. Järgnevalt õppis ta mõned aastad Eisenachi koolis ning suundus seejärel Erfurdi ülikooli, kus omandas vabade kunstide bakalaureuse ning jätkas õpinguid magistrantuuris seitsme vaba kunsti alal. Ülikooli ajal sai ta proovida ka õpetaja ametit, kus jäi õpilastele meelde rõõmsameelse juhendajana. Ülikooli raamatukogus avanes kuulekale katoliiklasele Lutherile esmakordselt võimalus lugeda ladinakeelset Piiblit, kus ta leidis enda suureks üllatuseks mitmeid uusi ja tundmatuid lugusid.

Pärast magistrakraadi jätkas noor Luther isa õhutusel ja kulul õpinguid õigusteaduse alal, kuid jõudis õppida vaid mõned kuud, kui tema elu muutus paugupealt. Nimelt tabas teda teel kodunt ülikooli äike ning välk lõi tema lähedale maasse. Suure ehmatuse ja hirmuga andis Luther pühale Annale töötuse, et pääsemise korral hakkab mungaks. Nii läkski ning 1506. aastal andis Luther

Katharina von Bora (1526),
autor Lucas Cranach vanem
en.wikipedia.org/wiki/Katharina_von_Bora

Augustinuse ordu munga-töötuse. Tema kaasaegsete tunnistuste järgi kahetses vahel Luther seda sammu, kuid sõnapidaja mehena täitis töötusi. Luther oli kuulekas kloostrielanik ning on naljatlemisi öelnud, et kui mungakuulekuse eest taevasse pääseks, siis oleks ta juba kohal.

1507. aastal pühitseti ta katoliku kiriku preestriks. 1509. aastal viidi Luther üle Wittenbergi kloostrisse ning edasistel aastatel andis ta erinevaid loenguid Piibli, moraalifilosoofia ja muude tol ajal oluliste teemade kohta. Samal ajal tõusis Luther ka karjääriredelil.

1512. aastast hakkas Luther aina enam kritiseerima tolleaegset patukahetsuse põhimõtet ning paavstivalitsuse puudusi. Eriti häirisid teda mõtlematus, sisuline tühjus, keeruline formaalsus, inimlikkuse liigne mõju, pühakukultus ning Piiblist eemaldumine. Järgnevasse ajajärku jäid ka 31. oktoobril 1517. aastal pärimuse järgi Wittenbergi lossikabeli uksele naelutatud 95 teesi. Seda hetke võis nimetada usupuhastuse alguseks. Katoliikliku kiriku kitsaskohad olid juba varem kriitikat saanud ning rahva pahameel kiriku vastu oli tasapisi kogunenud. Ka Luther jäi oma sisukohtadele katoliku kiriku vastu kindlaks ning Wormsi riigipäevalt 1521. aastast pärinevad tema kuulsad sõnad: „Siin ma seisan ja teisiti ma ei või. Aidaku mind Jumal“. Kuigi Lutheri eesmärk ei olnud kirikut lõhestada, vaid parandada, sai sellest siiski alguse protestantliku kiriku loomine. Luther pani rõhku Piiblile kui Jumala isiklikule ja otsesele ilmutusele kristliku usu ja elu autoriteedina.

Munga-aastatesse jäi kohtumine noore ja ilusa Katharina von Boraga. Katharina oli õppinud mitme kloostris juures ning tundis suurenevat huvi reformatsiooniliikumise vastu. Katoliku mungana ei osanud Luther esialgu seisukohta võtta, kas peaks abielluma, kuid otsustas lõpuks selle kasuks, et „isale meeldida, paavsti ärritada, ingleid naerma ja kuradeid nutma panna.“ Martin ja Katharina abiellusid 1525. aastal. Neil sündis kuus last. Kuigi nende eraelu kohta ei ole palju teada, arvatakse, et naisel oli suur mõju Martin Lutheri otsustele. Samuti hoidis Katharina ohjes Lutheri pillavat elulaadi ning haldas kindla käega nende majapidamist.

Luther seisis sellegi eest, et iga inimene saaks Piiblit lugeda oma emakeeles. Tema saksakeelne piiblitõlge pani alguse tänapäeva saksa kirjakeelele. Piibli tõlkimise mõjutustel anti välja 1739. aastal eesti keelde tõlgitud Piibel.

Varasemalt retoorikat õppinud Lutheri kuulsuse tõid kindlasti tema lauakõned, mis olid võrtsitatud osavate väljendite ja hea huumoriga. Kuigi tema kõnesid peaks vaatama läbi tolleaegse ajastu prisma, on need tänapäevalgi kõnekad ning huvitavad lugeda. Teoloogilistele pürgimistele andis vaheldust muusika, mida Luther hea lauljana kõrgelt hindas. Ka mitmed tänapäeval tuntud kiriku laulu- ja palveraamatu laulud on Lutheri komponeeritud ja sõnastatud, näiteks üks tuntuim laul „Üks kindel linn ja varjupaik“.

Martin Luther suri 18. veebruaril 1546. aastal oma sünnikohas Eislebenis ning on maetud Wittenbergi.

LEERITUND 4: LUNASTUS (23. OSA)

Jaana Lahe

KRISTUSE PREEKSISTENTS

Nagu juba öeldud, kohtab Uues Testamendis ideed Kristuse preeksistenstsis, st tema olemasolust enne maailma tekkimist. Sellega on seotud idee Kristusest kui maailma loomise vahendajast. Preeksistentsi idee ehk idee teatud olendite ja asjade olemasolust enne materiaalse maailma olemasolu on religiooniloos ja religioosnes filosoofias laialt levinud. Platoni järgi eksisteerisid enne materiaalseid asju inimeste hinged ja ideed ehk kõigi asjade arhetüüpsed olemused, mida jumalus kasutas mudelitena maiste asjade loomisel. Judaistlikus traditsioonis omistatakse preeksistents Tarkusele, aga samuti inglitele (neid peetakse küll loodud olenditeks, aga looduks enne materiaalselt maailma) ja hiljem ka Toorale, st Moosese seadusele. Neist kaks esimest võivad esineda ka maailma loomisel Jumala abilistena. Kristuse preeksistentsist rääkides kasutavad Uue Testamendi autorid seega juba olemasolevat ideed, mille nad kannavad üle Kristusele. Ei ole raske mõista, mida nad sellega öelda tahavad. Omistades Kristusele preeksistentsi ja rolli loomises, rõhutavad Uue Testamendi autorid Jeesuse sarnasust Jumalaga, kes on samuti preeksistentne ja kes on Looja. Pole kahtlust, et see idee toetas juba nimetatud dogma kujunemist, mille järgi Jeesus on olemusühtne Isaga. Kuid nagu enamikku Jumala kohta esitatud väiteid, nii saab ka väidet Kristuse preeksistentsi kohta võtta sümbolsest – me ei pea kujutlema ette ruumilist taevast, kus Kristus „paiknes” enne sündi ja kust ta siis sündides „alla laskus”. Kui sümboli mõte on väljendada Jeesuse sarnasust või lausa ühtsust Jumalaga ning Jumala puhul on kõik ruumilised väited piltlikud ja sümbolised, siis ei saa teisiti võtta ka Kristuse preeksistentsi kohta öeldut. Paul Tillich on kasutanud Kristuse allatulekut taevast lausa näitena usulise keele sümbolse iseloomu kohta. Nii kirjutab ta essees „Usulise keele olemus”: „Me ütleme näiteks: Ta on loonud maailma; Ta on saatnud oma poja; Ta viib maailma täiusele. Kõigis nendes temporaalsetes, põhjuslikes ja nendesarnastes väljendusviisides räägime samuti Jumalast sümbolsest. Vaatleme näiteks lühikest lauset „Jumal on saatnud oma poja”. Väljend „on saatnud” implitseerib ajalisust. Jumal on aga meie ajalisusest kõrgemal, kuigi Ta ei ole kõrgemal igasugusest ajalikkusest. Lause sisaldab ka ruumi metafoori. „Kedagi saatma” tähendab kedagi ühest kohast teise liigutama. Ka see on sümbolne väljendusviis, kuigi ruumilisus on üks element Jumala loovas põhjas. Kui öeldakse edasi „Ta on saatnud”, siis tähendab see sõna-sõnalt võetuna, et Ta on midagi põhjustanud. Sellega on Jumal allutatud põhjuslikkuse kategooriale. Ja kui me siis kõneleme „Temast ja Tema pojast”, siis kõneleme kahest eri olendist ja

rakendame Temale seega substantsi kategooriat. See kõik on mõttetu, kui võtame seda sõna-sõnalt. Kui seda võetakse seevastu sümbolsest, on see kristliku kogemuse sügav väljendus ning Jumala ja inimese suhte suhtes väljendus kõrgeima kristliku kogemuse kohta. Kui meil ei õnnestu teha tänapäeva inimesele selgeks, et me räägime ülaloodud väljendeid kasutades sümbolsest, lükatakse meid õigusega tagasi kui inimesi, kes elavad veel ebausklikes ja absurdsetes kujutlustes.“

Mitmed 20. sajandi teoloogid on püüdnud Kristuse preeksistentsi tähendust ka uuesti sõnastada. Nii ütleb näiteks Karl Barth, et Kristuse preeksistents tähendab, et Kristus on kohal juba „kõigi Jumala tegude ja teede alguses”. Sarnast mõtet väljendab ka katoliku teoloog Pierre Teilhard de Chardin (1881-1955), kes kirjutab, et „külluslikud ajaruumid, mis eelnesid esimestele jõuludele, ei olnud enne teda (st Kristust – J. L.) tühjad, vaid olid läbistatud temast lähtuvast võimsast voolust.” Teiste sõnadega **väljendab preeksistentsi idee aja ja ruumi kategooriate abil Kristuse olemusühtsust Jumalaga** – nii nagu Jumalal puudub ajaline algus ja Ta ei ole piiratud ruumiliselt, on Kristuski mingil meile käsitledamatul viisil alati ja kõikjal. Ehk saab sellega seletada ka Karl Rahneri seisukohta, mille järgi lunastus Kristuse läbi on võimalik olnud juba eelkristlikul ajajärgul?

(järgneb)

Detail Oslo vabaõhumuuseumist puunikerduselt.
Foto: Jaana Maria Unga

TERE TULEMAST, MARTHA!

norra keelest tõlkinud Tiina Klement

Tere! Mina olen **Martha** :) Olen 20-aastane ja pärit Lääne-Norrast väikesest külast nimega Varhaug. Kasvasin üles kristlikus peres ja osalesin kogu lapsepõlve mitmesugustes kirikutegevustes, nagu laulukoor, pühapäevakool ja noortetöö. Leeriaja paiku (14-15aastasena) hakkasin ka ise järjest rohkem kogudusse panustama. Osalesin pühapäevakoolis abiõpetajana, aitasin jagada armulauda, käisin juhina erinevates laagrites ning olin ka meie noortetiimi juhatause liige. See andis mulle väga palju ja ma olen nii tänulik võimaluse eest, et olen saanud oma koguduses kaasa aidata!

Kuulsin Norra Misjoniseltsi (NMS) noorte misjoniprogrammist ühe sõbra kaudu ja seetõttu tutvusin veidi erinevate NMS-i töökohtadega. Eesti kohta oli kirjutatud, et peamine ülesanne on teha laste- ja noortetööd, lisaks ka mõned muud ülesanded. Mulle tundus see põnev, kuna olin varasemalt veidi laste- ja noortetööga kokku puutunud.

Olin pikka aega väga ebakindel, kas peaksin minema, sest olin teinud ka muid plaane käesolevaks aastaks, kuid lõpuks otsustasin siiski hüpata tundmatusse ja Eestisse tulla! Siiani on mul siin olnud väga hea olemine. Minu esimene mulje oli, et Eesti ja Norra sarnanevad mitmes mõttes. Üks asi, mis minu jaoks on olnud siin väga uus, on see, et te ei söö nii palju leiba kui meie Norras. Olen harjunud 2-3 korda päevas leiba sööma, mitte sooja lõunat, nagu siin Eestis. Ja see, et siin müüakse piima ja koort kilekotikestes, tundub samuti väga kummaline. Muu hulgas olen saanud proovida ka kohukest ja Kalevi šokolaadi, mis olid väga head, ning pannkooke juustu ja peekoniga!

Vabal ajal meeldib mulle jalutamas käia ja talvehooajal slaalomit sõita. Olen küll väga kohmakas ja ei suuda alati nii hästi suuskadel püsida, kuid arvan siiski, et

slaalom on väga lahe. Eelmisel talvel õppisin suusatama ka Telemarki, mis on täitsa tore! Mulle meeldib uusi asju proovida. Eelmisel aastal Sagavolli rahva-ülikoolis õppides sain palju uusi asju katsetada. Muu hulgas sain proovida sukeldumist, kärestikus

aerutamist, mägironimist, krossisõitu, benji-hüpet, surfamist ja langevarjuhüpet. Mulle meeldib ka väga laulda, olen kooris laulnud 13 aastat. Hetkel tegelen palju kudumisega, just sokkide kudumisega ja samuti meeldib mulle küpsetada. Eelistan küpsetada leiba ja kukleid.

Ma arvan, et minu aasta siin Eestis pakub palju rõõmu ja väljakutseid ning aitab mul ka ennast rohkem tundma õppida, eelkõige aga kasvada usus ja arendada oma suhet Jumalga. Üks põhjus, miks ma tahtsin siia tulla, oli ka see, et soovisin näha kogudusetöö juhtimise ja arendamise erinevaid viise ning õppida tundma erinevusi ja sarnasusi Norra ja Eesti kirikute vahel. Lootan, et saan kogeda ka Eesti elu ja kultuuri, näiteks käia spaas, teletornis ja palju muud! Andke mulle julgelt näpunäiteid ;)

Ootan põnevusega ülejäänud aastat ja olen nii tänulik võimaluse eest siin olla!

BINGO-ÕHTUD MUSTAMÄE KOGUDUSES

Marilin Pärna

Ühel õhtul vaatasin toredat Inglise sarja "Grantchester", kus koguduses toimus heategevuslik bingoõhtu ning mõtlesin, et miks ei võiks meiegi midagi sellist teha. Mõeldud-tehtud! Täna on Mustamäe kirikus mängitud bingot kahel korral – aprillis ning septembris. Õhtu hakkab vaimuliku osaga, kus saab laudkonniti omavahel suhelda ette antud teemal. Näiteks viimasel korral mängisime enne päris bingot Piibli-bingot. Päris bingo ajal tuleb loositud pallidest saada piletil mänguväli täis ning oledki võitja. Kõigile võitjatele on ka auhinnad. Õhtu eesmärk on olla osaduses, hästi ja lõbusalt aega veeta ning selle kaudu koguduse jaoks raha koguda. Üks bingopilet maksab 5 eurot, soovi

korral saab osta nii palju pileteid korraga, kui hing ihkab. Sa teed justkui vaid väikese annetuse, aga vastu saad nii palju häid emotsioone. Kahe bingoõhtuga oleme kogunud 220 eurot. Kohale tulnud inimesed kiidavad meie ettevõtmist. Kõigile on meeldinud, osalejad ütlesid, et neil oli väga lõbus ning nad tuleksid sellistele bingodele kindlasti uuesti. Bingoõhtut reklaamime alati ka Facebookis koguduse lehel ja grupis, meililistis ning ajalehes. Ära siis järgmist kuulutust maha maga ning tule vaata oma silmaga üle, kui tore võib üks bingomäng olla!

POPKUNSTI MAAILMAMUUSEUM TALLINNAS

kultuurielamusi vahendab Imbi Arro

Rotermanni kvartal Tallinnas kujutab endast kui omaette linnakest suurema linna sees. Eelmise sajandivahetuse taaselustatud tööstushooned sümbioosis moodsa arhitektuuriga, alleedel hõljumas kohvi ja värskete saiakeste lõhn, ahvatlemas trendikad poekesed, väikesed rohealad kutsumas jalga puhkama. Selle aasta juunikuust on aga veel üks põhjus, miks seda paika külastada. Ühes vanas viljaleevaatoris Stalker'i käigus avati pop- ja nüüdiskunsti muuseum PoCo. Muuseum sündis kunstikogujast visionääri Linnar Viigi soovist, et Tallinnas oleks võimalik näha head maailma popkunsti.

Jalutasin minagi hiljuti PoCo avatud uksest sisse, rohkem nagu uudishimust kui suurest soovist näha väljapanekut. Välja tulin aga peaaegu popkunsti fännina. Muuseumi 2000 m² asuvates hämarates näituseruumides leidis mulle tuntud kunstnike (Warhol, Banksy, Koons, Kusama jt) teoseid, ent veel rohkem maailmakuulsate, kuid minule siiani tundmata olnud kunstnike loomingut. Suurt abi nende tundmaõppimisel ja üldse popkunstimaaailmaga tutvumisel andsid taieste juures olevad QR-koodid. Möödunud sajandi keskpaiku tekkinud popkunst

oli vastus tarbimishullusele ja massimeediale. Selle eesmärgiks võiks pidada „kõrge” ja „madala” kunsti vaheliste piiride kaotamise püüdu. Mässumeelsed noored loojad kasutasid oma loomingu allikana igapäevaseid esemeid ja meediat. Küllap on paljudele tuttavad Andy Warholi “Campbelli supipurgid” ja “Marilynid”, mida ka PoCos oma silmaga näha saab ja mis eelöeldut kinnitavad.

Praegu muuseumis välja pandud ligikaudu 300 teost pärinevad Linnar Viigi erakogust, kuid kavas on sinna jätkuvalt uut juurde tuua. “Popkunst on niivõrd elus ja niivõrd mitmekihiliselt veelgi edasi avanev,” põhjendab Viik oma kirge. Seetõttu ongi muuseumis esil nii klassikat NY popkunsti kõrgajast, NSVL-aegset pörandaalust kunsti kui ka tänapäevast tehnoloogiliste vahenditega loodud.

Üleilmsete kuulsustega kõrvuti on eksponeeritud ka Eesti popkunsti loojad.

Näha saab Lapinit, Mäetamme, Nukket jt.

Muuseum on Põhjamaades ainulaadne, lähim asuvat Berliinis. Nii et tark on kasutada võimalust nüüdiskunstiga tutvumiseks oma kodulinna.

TÄNU- JA EESTPALVED

Tänage Issandat, sest Tema on hea, sest Tema heldus kestab igavesti! Ps 136:1

TÄNUPALVED

Tänu Sulle igapäevase leiva eest! Täname Sind, et Sa juhid meie elu paremini, kui seda eales ise suudaksime. Tänu Sulle, et sa annad meile kõik eluks vajaliku omal ajal!

Tänu Sulle meile antud elu eest, võimaluse eest tulla siia maailma ja saada siin paremaks inimeseks. Tänu Sulle imede eest, mida lased meile iga päev osaks saada. Aita meil vaid neid märgata!

Helde Jumal! Me täname Sind kõige hea eest, millega Sa oled meid õnnistanud! Me palume, et suudaksime kogu oma eluga vilja kanda, mida Sina meilt ootad!

EESTPALVED

Armas Jumal!

Palume kõikide koguduse liikmete ja sõprade eest! Palume, et Sa hoiaksid ning õnnistaksid neid ja nende peresid! Palume, et Sina ise juhataksid tagasi Sinu armastuse ja koguduse juurde neid, kes Sinust on eemale läinud!

Palume oma kirikuõpetajate eest, hoiu ikka nende hinge ja anna neile jõudu.

Palume Sinu lõpmata halastuse hoolde kõik need, kes kannatavad sõja, puuduse, vägivalla, loodusõnnetuste ning raskete haiguste tõttu! Lohuta vaikselt leinajaid ning tõsta üles need, kes on kaotanud lootuse ja elumõtte!

PS! Kui koged Jumala vastust oma palvetele, siis palun jaga oma TÄNUPALVEID siin ajalehes, et julgustada teisi. Samuti võid julgelt saata oma EESTPALVESOOVE, et ka teised koguduse liikmed saaksid sinu eest palvetada.

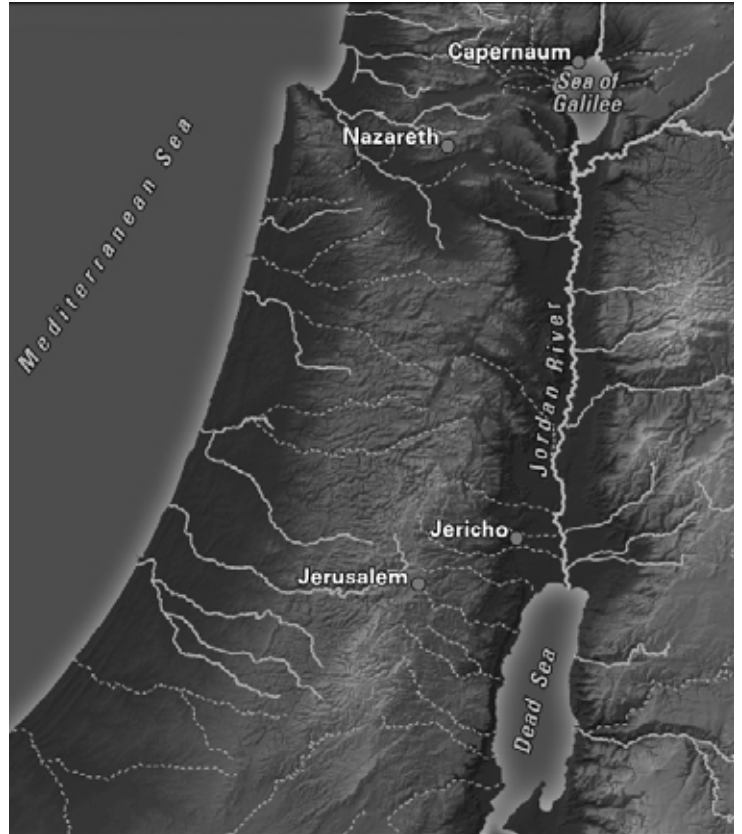
KAPERNAUM

Kfar Nahum on linn Iisraelis Galilea järve ääres (vt maikuu lastelehte) ja seda mainitakse ainult Uues Testamendis. Jeesuse eluajal oli see tema koduküla ja kandis nime **Kapernaum**. See oli oluline kaluriküla ja just seal kutsus Jeesus oma esimesed jüngrid Peetruse ja Andrease, Johannese ja Jaakobuse, kes olid ju kalurid. Ka tõlner ja jünger Matteuse kodupaik oli Kapernaum. See kujutas endast tähtsat peatuspaika kauplejatele Damaskuse ja Egiptuse vahel reisisid.

Piiblis mainitakse mitmel korral, et Jeesus käis kohalikus sünagoogis õpetamas. Väga paljud Jeesuse imeteod leidsid aset just siin - mitmed tervendamised, Jairuse tütre surnuist ülesäratamine ja halbade vaimude väljaajamine. Jeesus tervendas siin näiteks Peetruse ämma, Rooma väejuhi poja, halvatud mehe.

Kuigi paljud inimesed tunnistasid Jeesuse õpetust ja imetegusid, ei suutnud nad siiski uskuda, et nende keskel elab Jumala Poeg. Ka Jeesus ise ennustas ette, et Kapernaum ei jää püsima, ja need sõnad on tõeks läinud.

Jeesus elas ilmselt Peetruse majas ja tänapäeval asub selle koha peal kirik, millel on klaaspõrand, et näha Jeesuse-aegset maja.

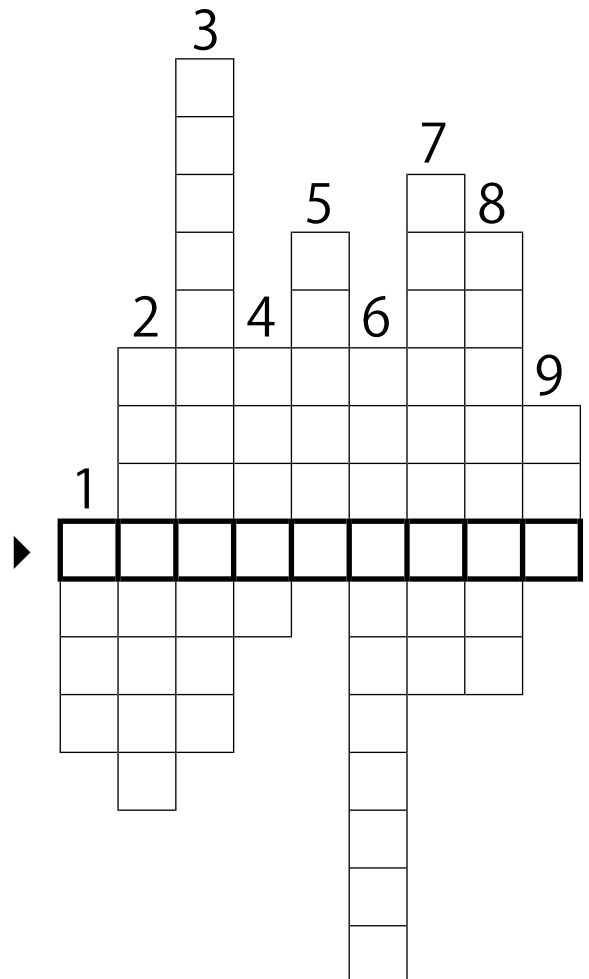

Fotol: Kapernaum asub Kinnereti järve (Galilea järve) põhjakaldal.
<https://www.bibleodyssey.org/map-gallery/jordan-river-map/>

JEESUSE IMETEOOD

1. Riideese Jeesuse seljas, mida puudutas veritõbine naine. Mt 9:20-22
2. Hoone Kapernaumas, kus Jeesus ajas välja rüveda vaimu. Mk 1:23-28
3. Mis päev oli, kui Jeesus tervendas kuivanud käega inimese? Mt 12:10-13
4. Jeruusalemmas Betsata tiigi vee oletatav segaja. Jh 5:1-9
5. Inimese amet, kelle paranemist palus väeülem Jeesuselt. Mt 8:5-13
6. Nimeta järv, mille ääres tegi Jeesus Siimonale loomuse katse ja imeteo? Lk 5:1-11
7. Mis ese tuli halvatul koju viia? Mt 9:1-8
8. Inimene, kelle Jeesus tervendas Galilea järve ääres. Mk 7: 31-37
9. Siimona pereliige, kes sai palavikust terveks Jeesuse tervendamise läbi. Mk 1:30-31

VASTUS: Koht, kus Jeesus tegi palju imetegusid.

KUUKAVA OKTOOBER 2023

Jumalateenistus armulauaga pühapäeviti kell 15
Perejumalateenistus armulauaga
kuu esimesel pühapäeval (01.10 ja 05.11) kell 12

KOGUDUSES TOIMUB:

L 14.10 kell 16 Noorteõhtu
P 15.10 kell 12 Lastekirik
N 19.10 kell 12 Elurõõmsad ja tegusad
P 22.10 kell 11 Mudilaskirik
R 27.10 kell 19 Palvus Taizé lauludega
L 28.10 kell 17 Noorteõhtu
T 31.10 kell 18 Kohtumisõhtu "Eluleib"

Eine Piibli ja palvega teisipäeviti,
kell 12 kiriku koristamine, kell 13.30 palvus ja kerge eine.

01.10 Andrus Kuusk
05.10 Reena Kuusekänd
10.10 Liisi Lausen
10.10 Ingrid Kaldoja
15.10 Renate Ode
15.10 Katrin Elisabeth Kaljapulk
23.10 Kaimo Klement
23.10 Liiis-Arabella Kütismaa
24.10 Marta Koppelmann
25.10 Marek Koppelmann
27.10 Elina Rätsep
30.10 Erko Kommusaar

VAIMULIKE KÕNETUNNID KOKKULEPPEL:

TIINA KLEMENT – koguduse õpetaja; e-post: tiina.klement@hotmail.com; tel: 5373 0718
ÜLLE REIMANN – koguduse diakon; e-post: mustamae.kogudus@gmail.com; tel: 5664 6029
IMBI ARRO – diakon emeeritus; e-post: imbiarro@gmail.com; tel: 551 7970
Noortetöö juhendaja **Maris Kuldkepp** – e-post: kepamaris@hotmail.com; tel: 5672 6863
Kantor ja Misjonikoori juhataja **Maarja Vardja** – e-post: maarjavardja@gmail.com

(Liikme)annetused:

Annetuse saaja: EELK Mustamäe Maarja Magdaleena kogudus
Luminor pank, konto: EE311700017002962090 või LHV pank, konto: EE757700771000677814
Luminor pank, konto: EE241700017003221206 (**Mustamäele kiriku ehitamise heaks**)

Koduleht: mustamae.eelk.ee

E-post: Mustamae@eelk.ee ja mustamae.kogudus@gmail.com

Koguduse aadress: Kiili 9, Tallinn 13423

Magda Misjonipood: A. H. Tammsaare tee 89, II korrus; avatud T-R 10-18, L 11-16, P suletud.
e-post: magdapood@gmail.com; tel: 600 2222; Facebook.com/magdapood

Ajalehe toimkond: kujundaja **Jaana Maria Unga**, keeleteimetaja **Auli Tohv**

